

den højtærede Indenrigsministers Spørgsmaal; nu afventer jeg et tilsvarende klart og tydeligt Svar paa mit.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har jo givet det ærede Medlem et ganske tydeligt Svar før; min Opfattelse falder, saa vidt jeg kan forstaa det ærede Medlem, ganske sammen med hans Opfattelse nu: ikke nogen Opgivelse af Alderdomsunderstøttelsen og det deri nedlagte Princip om Vederlagsfrihed, en Mulighed for at knytte Forsikringen mod Invaliditet i Stedet for til Alderdomsunderstøttelsen til andre af vore bestaaende Lovgivningskomplekser, f. Eks. Ulykkesforsikringen. Jeg har peget særlig paa Ulykkesforsikringen, fordi den er vederlagsfri for Arbejderen, og jeg tror, det vil blive ganske umuligt at kombinere Invaliditetsforsørgelsen med en Forsikring, som kun delvis er vederlagsfri, men delvis hviler paa Indbetalinger. Derfor kan jeg som min Opfattelse af den Udtalelse, som findes i Programmet af 1916, sige, at den ikke har opgivet Muligheden af at gaa Forsikringsvejen, men den har fastslaaet, at denne Forsikringsvej, hvis den betrædes, ikke skal medføre Byrder for Arbejderen, idet den skal være vederlagsfri.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) udtalte før, at Ulykkesforsikringsloven stillede Invaliderne gunstigere, end dette Forslag vilde gøre. Det er ikke ganske rigtigt. Den højeste Invaliditet, altsaa fuldstændig Invaliditet, medfører ifølge Ulykkesforsikringsloven Ret til at faa en Erstatning af 12,000 Kr. Disse 12,000 Kr. er altsaa den Kilde, af hvilken den paagældende skal øse til sit Livs Underhold, idet den er Erstatning for den fuldstændigt tabte Arbejdsevne, og de vil, naar de anbringes til 5 pCt., kunne give 600 Kr. aarlig, medens $\frac{2}{3}$ Invaliditet efter Lovforslaget her giver 500 Kr. for København og 400 Kr. for Købstæderne. Sammenligningen passer altsaa ikke. Der er for øvrigt en Væsenforskel paa dette, at man til Arbejdsinvalid er tildeler en Erstatning for tabt Arbejdsevne, og at man i en Lov erkender Samfundets Pligt til overalt at yde et fastsat Vederlag til Underhold. Man er kommet noget ind paa at knytte dette Spørgsmaal til Ulykkesforsikringsloven, og der er maaske en Mulighed derfor, det vil sige,

man kan da kun gøre det for Arbejdsinvalidernes Vedkommende; de fødte Invalid er kommer man til at lovgive om vistnok paa samme Grundlag, som her er foreslaaet. Jeg kan ikke se nogen anden Vej, thi af dem kan man dog vel ikke kræve et aarligt Kontingent for at blive forsikret.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) maa ikke have opfattet min Analogislutning. Jeg brugte den udtrykkelig kun som et Bevis paa, at de Krav, man stillede med Hensyn til Invaliditetens procentvise Størrelse, var meget ringere i Ulykkesforsikringsloven end i det Lovforslag, det her drejer sig om.

Jeg skal ikke trænge den højtærede Minister videre med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt nu den omtalte Paragraf i Odense-Programmet er opgivet eller ikke. Jeg tror, jeg har naaet, hvad jeg vilde, nemlig at give de tilstedeværende Tilhørere blandt Tingets Medlemmer Indtryk af, at der ogsaa vedrørende dette endnu hersker nogen Uklarhed, der maaske kan fjernes, naar de ærede radikale Medlemmer inklusive den højtærede Indenrigsminister kommer ud paa Valgtribunerne og faar Spørgsmaalet stillet ikke blot fra mig her, men ogsaa fra deres Vælgere.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Da det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) ikke kunde være til Stede i Eftermiddag, og han har anmodet mig om at passe paa, om der skulde fremkomme noget, der vedkom hans Ordførerskab angaaende denne Sag, og i saa Tilfælde at svare derpaa, saa skal jeg tillade mig at oplyse, at da vi afgav Betænkning om Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde den 14. December 1915, havde de radikale og socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget meget længe og meget kraftigt foreslaaet og fastholdt, at „Erhvervs sygdomme“ skulde ind med under Ulykkesforsikringsloven. Det vil altsaa sige, at vi vilde have gennemført den vederlagsfrie Forsikring imod den Art af Invaliditet, Erhvervs sygdommens Invaliditet, og dette vilde have